

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ζ' • ΧΡΟΝΟΣ 48ος • ΤΕΥΧΟΣ 200 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2022

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

48 Χρόνια (1975 – 2022) – 200 Τεύχη – 3.650 Σελίδες

και . . . συνεχίζουμε

200
ΤΕΥΧΗ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

**Κυριακή 8 Μαΐου 2022 και ώρα 11:00 π.μ.
στο ξενοδοχείο Wyndham Grand Athens**

(Μεγάλου Αλεξάνδρου 2, Πλατεία Καραϊσκάκη δίπλα από τον σταθμό «Μεταξουργείο» του μετρό).

Η Συνέλευση θα αποτελέσει το καθιερωμένο αντάμωμα των μελών μας (μετά πάροδο δύο χρόνων, λόγω των περιορισμών της πανδημίας του κορονοϊού) και θα περιλαμβάνει τα θέματα:

- Οικονομικό απολογισμό και απολογισμό έργου του έτους 2021.
- Ενημέρωση των μελών του Συνδέσμου για θέματα που είναι σε εξέλιξη.
- Συζήτηση και προτάσεις για θέματα που αφορούν το χωριό μας και τον Σύνδεσμο.
- Βράβευση των επιτυχόντων το 2021 σε ΑΕΙ.

**Η παρουσία όλων των μελών
είναι πολύτιμη και αναγκαία για την πορεία του Συνδέσμου μας.**

Για την ασφάλεια των συμμετεχόντων στην Γενική Συνέλευση, θα ληφθούν και θα τηρηθούν όλα τα μέτρα για την προστασία της υγείας, σύμφωνα με τα πρωτόκολλα του Covid 19, που θα ισχύουν την ημέρα διεξαγωγής της.

Συμμετέχουμε μαζικά, μένοντας ασφαλείς !

Η κάμερα στην πλατεία της Καλοσκοπής

Πέρασαν δύο και πλέον χρόνια από τον Οκτώβριο του 2019 που ο Σύνδεσμος εγκατέστησε την κάμερα στην πλατεία του χωριού μας, ώστε να μπορούν τα μέλη του αλλά και όποιος άλλος επιθυμεί να βλέπει μέσα από το site: www.kaloskopi.gr τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στο χωριό. (Περισσότερα στην Σελίδα 72).

Ισολογισμός έτους 2021 και Προϋπολογισμός έτους 2022

Ο Ισολογισμός κάθε έτους αποτυπώνει συνοπτικά την οικονομική κατάσταση του Συνδέσμου. Το έτος 2021, παρά την δύσκολη υγειονομική κατάσταση λόγω της πανδημίας (COVID-19), ο Σύνδεσμος άντεξε, λειτούργησε στο μέτρο που του επέτρεψαν οι απαγορεύσεις της πανδημίας και συνεχίζει το έργο του. Η πανδημία που συνεχίζεται και το 2022 και τα μέτρα που εφαρμόζονται, δεν επέτρεψαν στον Σύνδεσμο να πραγματοποιήσει την Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευσή του. Έτσι, το Διοικητικό Συμβούλιο συνέταξε τον Προϋπολογισμό του τρέχοντος έτους 2022 και μαζί με τον Ισολογισμό του 2021, τον δημοσιεύει στην εφημερίδα μας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ», για την ενημέρωση των μελών του.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2021 (Ποσά σε Ευρώ)

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο ταμείου 2020	11.142,94
Έσοδα από Λαογραφική έκθεση	2.367,00
Εισφορές μελών	10.950,00
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	24.459,94
ΕΞΟΔΑ	
Λειτουργικά έξοδα (ΔΕΚΟ, ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ)	1.870,00
Έκδοση και αποστολή εφημερίδας	3.950,00
Έξοδα εκδηλώσεων	2.350,00
Εφορία ΕΝΦΙΑ	365,00
Έξοδα τραπέζης	48,82
Έξοδα λαογραφικής έκθεσης (Συντήρηση παραθύρων, αφυγραντήρας, διάφορα υλικά)	1.450,00
Ενίσχυση Τοπικής Κοινότητας	420,00
Εκδρομή παιδιών (εκδήλωση «Στα χνάρια του Παπαντριά», για τα 200 χρόνια από το 1821	520,00
Ενίσχυση πυρόπληκτων Βόρειας Εύβοιας	145,00
Ενίσχυση ΚοινΣΕΠ Kaloskopi Restart για το μονοπάτι του Κεφαλόβρυσου	910,00
Έκδοση Ημερολογίου 2022 (150 αντίτυπα)	670,00
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	12.698,82
Υπόλοιπο ταμείου 31/12/2021	11.761,12
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ	24.459,94

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2022 (Ποσά σε Ευρώ)

ΕΣΟΔΑ	
Υπόλοιπο ταμείου 2021	11.761,12
Εισφορές μελών 2022	8.000,00
Έσοδα από Λαογραφική έκθεση	1.500,00
Διαφορές από στρογγυλοποίηση	8,88
ΣΥΝΟΛΟ	21.270,00
ΕΞΟΔΑ	
Έκδοση και αποστολή Εφημερίδας	4.400,00
Λειτουργικά έξοδα γραφείου Αθήνας (ΔΕΚΟ, ΕΝΦΙΑ, site)	2.000,00
Διεξαγωγή εκδηλώσεων στο χωριό	1.500,00
Διεξαγωγή Γενικής Συνέλευσης	2.000,00
Ενίσχυση Τοπικής Κοινότητας και Εκκλησίας Αγίου Γεωργίου	900,00
Επισκευή Πεζόδρομου Πλατεία – Κακοτράχη	1.500,00
Κατασκευή ξύλινου κιόσκι στο Στρογγυλό	5.500,00
Αποθεματικό για το 2023	3.000,00
Απρόβλεπτα	470,00
ΣΥΝΟΛΟ	21.270,00

Κτηματολόγιο – Ηλεκτρονική Προανάρτηση για την Καλοσκοπή

Από 08/03/2022 έως 21/04/2022 έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα www.ktimatologio.gr, η **ηλεκτρονική Προανάρτηση** της κτηματολογικής βάσης για την **Καλοσκοπή**, που περιλαμβάνει το αποτέλεσμα της επεξεργασίας των δηλώσεων που υποβλήθηκαν και των πληροφοριών που συλλέχθηκαν στο πλαίσιο της κτηματογράφησης. Με χρήση των κωδικών **taxisnet** μπορείτε να αποκτήσετε πρόσβαση στα στοιχεία των δικαιωμάτων που σας αφορούν και των αντίστοιχων ακινήτων και να επαληθεύσετε την ορθότητά τους.

Εφόσον συμφωνείτε με τα στοιχεία αυτά, δεν χρειάζεται να προβείτε σε άλλη ενέργεια.

Εφόσον δεν συμφωνείτε με κάποια από τα στοιχεία αυτά, έχετε δικαίωμα να υποβάλετε αίτηση επανεξέτασης στοιχείων μέσα στην ανωτέρω προθεσμία, είτε κατόπιν ραντεβού καλώντας στο 216 8007066 για το Γραφείο Κτηματογράφησης Αμφισσας, Ν. Κορδώνη 22, ΤΚ 33100, ΑΜΦΙΣΣΑ, είτε αποστέλλοντας την αίτηση επανεξέτασης στοιχείων με email στην ηλεκτρονική δ/νση ktimatologio@voiotias-fokidas.gr

Δ/ση γραφείου κτηματογράφησης: Ν. Κορδώνη 22, ΤΚ 33100, ΑΜΦΙΣΣΑ.

Ωράριο λειτουργίας: Δευτέρα έως Παρασκευή 8.30-16.30 και κάθε Τετάρτη 8.30-20.30

ΜΟΝΟ ΚΑΤΟΠΙΝ ΡΑΝΤΕΒΟΥ στο τηλέφωνο **216 8007066**

Δραστηριότητες του Συνδέσμου

- Εκδόθηκε ο «Τόμος ΣΤ» (από Τεύχος 162 έως Τεύχος 195) του Δελτίου «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» (Περισσότερες λεπτομέρειες για τον τόμο στην Σελίδα 76).
- Ξεκίνησαν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες, για την συντήρηση – επισκευή του πεζοδρομίου «Κωνσταντίνος Ματθαίος» (Πλατεία – Κακοτράχη).
- Ξεκίνησαν οι προπαρασκευαστικές ενέργειες, για να κατασκευαστεί ένα ξύλινο κιόσκι στην θέση «Στρογγυλό».

Απογραφή 2021 κτιρίων και πληθυσμού στο χωριό μας

Στο προηγούμενο τεύχος του δελτίου μας καταχωρήθηκε ο αριθμός 280 κατοίκων που είχαν απογραφεί μέχρι την ημερομηνία (μετά από παράταση) λήξης της απογραφής, δηλαδή έως 13 Δεκεμβρίου 2021 με «ηλεκτρονική αυτοαπογραφή» και έως 23 Δεκεμβρίου 2021 με «φυσική απογραφή» από απογραφέα. Όμως η «Ελληνική Στατιστική Αρχή» παρέτεινε για αρκετό ακόμη διάστημα την διαδικασία της απογραφής, η οποία συνεχίστηκε (σιωπηλά) και εντός των μηνών Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου του 2022. Έτσι, μετά από προσθήκη (κυρίως απόδημων) συγχωριανών μας, οι οποίοι επιθυμούσαν να απογραφούν στο χωριό, ο πληθυσμός της Καλοσκοπής, σύμφωνα με την απογραφή του 2021 (όπως μας ενημέρωσε ο πρόεδρος της Καλοσκοπής Γεώργιος Κόλλιας), είναι 334 κάτοικοι.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί:

- Την Ζωή Κρανάκη, για τα χειροποίητα κοσμήματα και είδη που κατασκεύασε και διέθεσε στην Λαογραφική έκθεση, προκειμένου να διατίθενται στους επισκέπτες και να έχει έσοδα ο Σύνδεσμος.
- Τον Νίκο Ι. Δανιήλ και τον Κώστα Δ. Τσόχλα, που επιμελήθηκαν τα «Περιεχόμενα», το «Ευρετήριο» και την έκδοση του «Τόμου ΣΤ» της εφημερίδας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ».
- Το Λογιστικό Γραφείο του Πέτρου Γρηγοράκου, για την συνεχή λογιστική υποστήριξη που παρέχει στον Σύνδεσμο.
- Τον δικηγόρο Ευάγγελο Παλούκη, για την νομική υποστήριξη που παρέχει στον Σύνδεσμο.
- Τον Περικλή Φύκα (Λαμία), για τα αρχεία που μας έστειλε και αφορούν την ανέγερση του Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου το 1860 (δικαστική διαμάχη αριθμός 813/19–12–1861 Πρωτοδικείου Λαμίας) και τα όρια του λιβαδιού «Διάσελο» (αριθμός 46/29–1–1864 Πρωτοδικείου Λαμίας).

Επικοινωνία με τα μέλη του Δ.Σ.

Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος 6944736677,
Παναγιώτης Τομαράς, Αντιπρόεδρος 6985110746
Νικόλαος Γεωργίου – Μπαράκος,
Γραμματέας 6943480215
Ευτυχία Χαμηλού, Ταμίας 6938819303,
Φώτης Βλάχος, μέλος 6977432261
Γιάννης Καλόγηρος, μέλος 6978476168,
Παναγιώτης Καΐλης, μέλος 6946416555

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο - Εκδότης:
Νάκος Γεωργίου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158
e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr
Συντακτική Ομάδα:
Γεωργίου Νάκος, Δανιήλ Νικόλαος,
Καλόγηρος Ιωάννης, Τσόχλας Κωνσταντίνος.

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Το χωριό μας τον χειμώνα που πέρασε

Φωτο: Από το αρχείο του Συνδέσμου

μώνιασαν φέτος στο χωριό μας, ήταν λιγότεροι από κάθε άλλη χρονιά. Ο Ξενώνας του χωριού «ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ» παρέμεινε ανοιχτός όλες τις ημέρες τόσο στις γιορτές όσο και μετέπειτα, δίνοντας την δυνατότητα σε όσους επιθυμούσαν να συναντηθούν, να συζητήσουν και να περάσουν πιο ευχάριστα τα χειμωνιάτικα βράδια.

Στο χωριό μας, όπως συμβαίνει σε αρκετά ορεινά χωριά της χώρας μας, δεν είναι όλα... ιδανικά. Πέρα από την φωτεινή εικόνα που παρουσιάζουν τον χειμώνα, υπάρχει και η σκοτεινή (κυριολεκτικά και μεταφορικά), η οποία αφορά στους λιγοστούς κατοίκους, στην εικόνα της εγκατάλειψης, της ερήμωσης και του μαραζώματος, η οποία, ειδικά την εποχή του χειμώνα, γίνεται έντονη.

Όμως η αισιοδοξία υπάρχει και τα τελευταία χρόνια καταγράφεται μια μικρή αλλά εμφανής τάση επιστροφής νεότερων ανθρώπων στο χωριό μας, όπως και σε άλλα ορεινά χωριά, αναζητώντας νέες ευκαιρίες ανάπτυξης στα ορεινά χωριά και στα ελληνικά βουνά.

Η ορεινή Ελλάδα είναι γεμάτη από πανέμορφα χωριά και τοποθεσίες, όπου η φύση τον χειμώνα δημιουργεί ένα διαφορετικό σκηνικό. Ένα σκηνικό εξαιρετικής ομορφιάς για τους κατοίκους και τους επισκέπτες. Όμως για όλους εμάς τους Καλοσκοπίτες, κανένα δεν μπορεί να ξεπεράσει την ομορφιά και την μαγεία του χωριού μας, της Καλοσκοπής.

Ο χειμώνας ξεκίνησε στην ώρα του και το πρώτο χιόνι σκέπασε το χωριό πριν τα Χριστούγεννα, δίνοντάς του την Χριστουγεννιάτικη όμορφη όψη και ατμόσφαιρα, περιμένοντας τους επισκέπτες των εορτών. Το χιόνι ήταν λίγο και δεν δημιούργησε προβλήματα σε δρόμους, φώτα και νερά, αλλά η προσέλευση των ντόπιων ήταν μικρή, πιθανότατα λόγω των περιορισμένων αργιών καθόσον τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά έπεσαν Σαββατοκύριακα. Οι ημερήσιοι όμως επισκέπτες και οι μόνιμοι κάτοικοι ήταν αρκετοί. Τα «Φώτα»

βρήκαν το χωριό μας χωρίς χιόνι, με καλό καιρό και η προσέλευση των συγχωριανών μας ήταν καλύτερη από τις προηγούμενες γιορτές. Λίγο χιόνι έπεσε και πάλι στα μέσα του Ιανουαρίου και στις πρώτες ημέρες του Φεβρουαρίου, χωρίς και πάλι να δημιουργήσει προβλήματα, εκτός από τις χαμηλές θερμοκρασίες τις νύκτες που έφτασαν αρκετά κάτω από το μηδέν. Όμως ο Μάρτιος «συνεπής» με την λαϊκή μας παράδοση «Μάρτης γδάρτης και κακός παλουκοκάφτης», μπήκε με άγριες διαθέσεις και έριξε αρκετό χιόνι τόσο πριν τις απόκριες (6 Μαρτίου) αλλά πολύ περισσότερο μετά την δεύτερη εβδομάδα του που το χιόνι έφθασε το μισό μέτρο. Και ενώ νομίσαμε ότι «ξεθύμανε», ξανάρχισε να χιονίζει και συνέχισε για αρκετές ημέρες. Η κακοκαιρία και η παγωνιά του Μαρτίου εκτιμάται ότι έχει δημιουργήσει κάποια προβλήματα στα δένδρα, γιατί ξεπάγιασαν οι τρυφεροί βλαστοί τους. Οι δεκαέξι μόνιμοι κάτοικοι που ξεχει-

25η Μαρτίου 2022 στο χωριό

25η Μαρτίου.

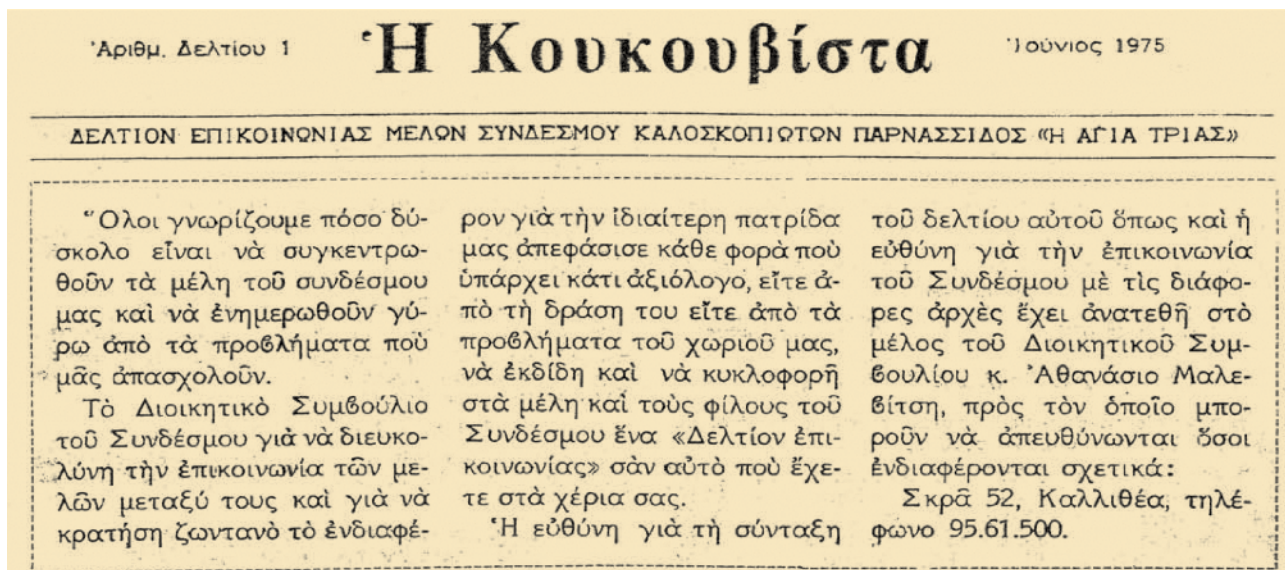
Μέρα ξεχωριστή. Μέρα δοξασμένη. Μέρα εθνικής, αλλά και θρησκευτικής γιορτής.

Πέρασαν 201 χρόνια από τον ξεσηκωμό του Έθνους το 1821, όπου με το σύνθημα «Ελευθερία ή Θάνατος» ξεσηκώθηκε, επαναστάτησε, πολέμησε, διεκδίκησε και τέλος κέρδισε την πολυπόθητη ανεξαρτησία του από την Οθωμανική Αυτοκρατορία, αποτινάσσοντας από πάνω του τον επί 400 χρόνια οθωμανικό ζυγό. Η «Ελληνική Επανάσταση του 1821» οδήγησε στην ίδρυση του Ελληνικού κράτους, έστω και με περιορισμένη έκταση στην αρχή. Ακολούθησαν αγώνες, πόλεμοι και θυσίες τα επόμενα 100 χρόνια, για να φτάσει η Ελλάδα (μετά και την ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων το 1947) στα σημερινά της όρια και τελικά, να δημιουργηθεί η Ελλάδα ως κράτος όπως είναι σήμερα. Στο χωριό μας, με έναν ανοιξιάτικο καιρό (μετά από πολυήμερο κρύο και «χιονιά»), οι συγχωριανοί μας απέδωσαν, στον χώρο του ηρώου του χωριού, τιμές στους προγόνους μας αγωνιστές του 1821 με επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνου από τον πρόεδρο του χωριού Γιώργο Κόλλια.

**«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» • 48 Χρόνια • 200 Τεύχη • 3.650 Σελίδες
και ... συνεχίζουμε**

Η εφημερίδας μας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ», που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 1975 συμπλήρωσε 48 χρόνια αδιάλειπτης κυκλοφορίας και συνεχίζει την πορεία της. Με την έκδοση του Τεύχους 200 που κρατάτε στα χέρια σας αριθμεί 3.650 Σελίδες. Μπορούμε να βοηθήσουμε όλοι, με τον ξεχωριστό τρόπο του ο καθένας, να την κάνουμε καλύτερη και περιεκτικότερη, στέλνοντας μία ειδηση, ένα άρθρο, μία ιστορία, μία φωτογραφία, ό,τι ο καθένας θεωρεί καλό για την ενημέρωση των συγχωριανών μας. Να είστε καλά !..

«Η παρούσα έκδοση ξεκίνησε με πρωτοβουλία του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας. Η συνέχισή της όμως θα εξαρτηθεί από την απήχηση που θα βρει μεταξύ των χωριανών μας και προπαντός από την προθυμία τους να μας κρατούν ενημέρους πάνω στα θέματα που ενδιαφέρουν το χωριό μας και τη ζωή του. Γι' αυτό ευχαρίστως θα δεχτούμε επιστολές και συνεργασίες από τους αναγνώστας μας».

Ο Κουτσοφλέβαρος

Κάποια χρονιά που η παραγωγή του κρασιού ήταν μικρή, οι τρεις πρώτοι μήνες του χρόνου συμφώνησαν να βάλουν το λιγοστό κρασί τους στο ίδιο πιθάρι. Ο Φεβρουάριος όμως άνοιξε μια τρύπα στο πιθάρι για να πει το δικό του μερίδιο, αλλά μη μπορώντας να σταματήσει συνέχισε να πίνει και το μερίδιο των άλλων. Ο Ιανουάριος και ο Μάρτιος τον έπιασαν «στα πράσα» και για να τον τιμωρήσουν, του πήραν από μία ημέρα ο καθένας. Από τότε ο Φεβρουάριος έχει 28 ημέρες και οι άλλοι δύο μήνες 31 ημέρες.

Παλιά ο Μάρτης είχε 28 ημέρες. Μια γριά νομίζοντας ότι γλίτωσε τα κατσικάκια της από το κρύο, όταν πέρασε ο Μάρτης του είπε «πριτς πριτς Μαρτάκουμ' τάβγαλα τα κατσικάκιαμ'». Ο Μάρτης θύμωσε με την γριά. Είναι βλέπετε οξύθυμος και παίρνει «ανάποδες», όχι ανάλογα με «το πώς ξυπνάει» αλλά ανάλογα με «το πώς κοιμάται». Ως γνωστόν, «ο Μάρτης έχει δύο γυναίκες, η μία είναι πολύ όμορφη αλλά φτωχή και η άλλη είναι πολύ άσχημη αλλά πλούσια. Ο Μάρτης κοιμάται στη μέση. Όταν γυρίζει προς την άσχημη, κατσουφιάζει και μαυρίζει, ενώ όταν γυρίζει προς την όμορφη, γελάει, χαίρεται και λάμπει». Δανείστηκε τρεις ημέρες από τον Φλεβάρη (δανικές και αγύριστες) και έκανε τόσο κρύο που πάγωσε η γριά. Από τότε ο Φεβρουάριος έμεινε με 28 ημέρες. (Αυτή η εκδοχή είναι η επικρατούσα στο χωριό μας, την Καλοσκοπή).

Σύμφωνα με τις παραπάνω δύο εκδοχές (πιθανόν να υπάρχουν και άλλες), ο Φεβρουάριος ή «Φλεβάρης» επειδή έχει 28 ημέρες ονομάστηκε «Κουτσοφλέβαρος».

Οι «ιστορικοί» όμως έχουν άλλη άποψη. Βλέπετε, δεν έχουν άλλη δουλειά να κάνουν ή επειδή αυτή είναι η δουλειά τους, ψάχνουν αρχεία, διαβάζουν βιβλία και συμβουλευόνται τους φιλόλογους, τους αρχαιολόγους, τους γεωλόγους, τους ανθρωπολόγους και τους κάθε λογής «...λόγους», με αποτέλεσμα να ανακαλύπτουν (κάθε τόσο) νέα ιστορικά στοιχεία και να ερμηνεύουν διαφορετικά τα ήδη υπάρχοντα, αδιαφορώντας (τελείως) για τις ανατροπές που προκαλούν στις κοινωνίες, αλλά και στους μαθητές, οι οποίοι βλέπουν τις σελίδες του βιβλίου της Ιστορίας (κάθε τόσο) να αλλάζουν και (το σημαντικότερο) να αυξάνονται.

Οι αρχαίοι Έλληνες είχαν δώδεκα μήνες, ενώ η χρονολόγηση των ετών γίνονταν με βάση τις Ολυμπιάδες (οι οποίες γίνονταν κάθε 4 Χρόνια). Το «αττικό ημερολόγιο» αρχίζει το 776 π.Χ. με τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αρχαιότητας. Οι Ρωμαίοι για να χρονολογήσουν τα ιστορικά γεγονότα, έπαιρναν ως χρονική αφετηρία το έτος της κτίσεως της Ρώμης (ab urbe codita = από κτίσεως της πόλεως, αφότου χτίστηκε η πόλις, δηλαδή από

το 753 π.Χ.). Επίσημα όμως το κάθε έτος το καθόριζαν με τα ονόματα των δύο Υπάτων του κάθε έτους.

Το «**Ημερολόγιο**» που χρησιμοποιούμε σήμερα είναι η εξέλιξη του «Ρωμαϊκού Ημερολογίου». Το πρώτο «Ρωμαϊκό Ημερολόγιο» ήταν καθαρά «σεληνιακό». Σύμφωνα με την παράδοση, ήταν δημιούργημα του «Ρωμύλου» (Romulus), του μυθικού ιδρυτή της Ρώμης (753 π.Χ.). Το ημερολόγιο αυτό ήταν αρκετά περίεργο, αφού το «Ρωμαϊκό έτος» είχε 304 ημέρες και 10 μήνες με διάρκεια 30 ή 31 ημέρες. Στην αρχή οι μήνες δεν είχαν ονόματα (γρήγορα όμως, στους τέσσερις πρώτους έδωσαν ονόματα θεών ενώ οι έξι υπόλοιποι διατήρησαν την αριθμητική σειρά τους). Ο 1ος μήνας (Mars = Μάρτιος, αφιερωμένος στον θεό του πολέμου Άρη) ξεκινούσε από την «εαρινή ισημερία» και τελευταίος μήνας ήταν ο Δέκατος (Δεκέμβριος σημαίνει Δέκατος). Τότε, ο χειμώνας ήταν μια περίοδος χωρίς όνομα και χωρίς δικούς της μήνες, για την οποία (πιθανόν) κανείς δεν ενδιαφερόταν πολύ. Για 61 ημέρες μέσα στον χρόνο, εάν οι Ρωμαίοι ρωτούσαν «Τι μήνας είναι;», θα μπορούσατε πολύ σωστά να τους απαντήσετε, «Κανένας!». (Λέτε, να είχαν δίκιο οι Γαλάτες του «Αστερίξ», όταν έλεγαν «Είναι τρελοί αυτοί οι Ρωμαίοι!»). Αυτό δεν άρεσε στον δεύτερο βασιλιά της Ρώμης, «Νουμά Πομπήλιο» (Numa Pompilius 754 - 673 π.Χ.).

Ο «**Νουμάς Πομπήλιος**», ο πρώτος νομοθέτης και ο δεύτερος από τους επτά βασιλείς της Ρώμης πριν από την καθιέρωση του αβασίλευτου πολιτεύματός της που ονομάστηκε δημοκρατία, θεωρείται ότι βασίλευσε από το 715 έως το 673 π.Χ. Η ζωή και το έργο του ανήκουν περισσότερο στη σφαίρα του θρύλου παρά της Ιστορίας. Σύμφωνα με την παράδοση, όταν οι Ρωμαίοι του πρόσφεραν την βασιλεία αρχικά την αρνήθηκε. Επειδή η πολιτική του πρώτου βασιλιά «Ρωμύλου» ήταν επιθετική απέναντι στους γείτονες τους είπε, ότι η πόλη χρειαζόταν για βασιλιά κάποιον στρατηγό με εμπειρία στα στρατιωτικά. Όμως οι Ρωμαίοι του απάντησαν, ότι είχαν διαλέξει αυτόν γιατί ήθελαν έναν βασιλιά ειρηνικό. Με αυτούς τους όρους δέχτηκε.

Το πρώτο πράγμα που έκανε σαν βασιλιάς, ήταν να θεμελιώσει την συμφωνία για μία ειρηνική εποχή με ένα σύμβολο εναντίον του πολέμου. Οικοδόμησε λοιπόν έναν ναό και τον αφιέρωσε στον «Ιανό» (τον Θεό με τα δύο πρόσωπα), που λατρευόταν ως «η αρχή των πάντων», άρα και του πολέμου και της ειρήνης. Η συμφωνία ήταν, πως σε καιρό ειρήνης οι πόρτες του ναού θα ήταν κλειστές και θα άνοιγαν μόνο σε καιρούς πολέμου. Στα 40 (περίπου) χρόνια που βασίλευσε ο «Νουμάς Πομπήλιος» οι πόρτες του ναού δεν άνοιξαν ποτέ! Η μακρά και ειρηνική βασιλεία του θεωρήθηκε αργότερα ένα εί-

δος «Χρυσού αιώνα».

Στην συνέχεια αποφάσισε να αλλάξει το «Ημερολόγιο».

Στο «**Ημερολόγιο του Νουμά**» το «Ρωμαϊκό έτος» είχε 355 ημέρες (αρχικά είχε 354 ημέρες, αλλά επειδή ο «άρτιος αριθμός 354» δεν έφερνε τύχη, οι ιερείς πρόσθεσαν αυθαίρετα μία (1) ακόμα ημέρα) και 12 μήνες, δηλαδή δύο επί πλέον μήνες, τον «**Ιανουάριο**» με 29 ημέρες, προς τιμή του «Ιανού» και τον «**Φεβρουάριο**» με $(27 + 1) = 28$ ημέρες, που έλαβε το όνομα «**Februarius**» από τις θρησκευτικές εορτές εξαγνισμού και καθαρμού (Februa ή Februatio) που τελούνταν στην Ρώμη κατά την διάρκεια του μήνα. Ο Μάρτιος παρέμεινε ο 1ος μήνας του «Ρωμαϊκού έτους». Αργότερα, περίπου το 400 π.Χ. η «πρωτοχρονιά» μεταφέρθηκε από την «εαρινή ισημερία» στο «χειμερινό ηλιοστάσιο», και τελικά από το 153 π.Χ. ως αρχή του «Ρωμαϊκού έτους» καθορίστηκε η **1η Ιανουαρίου**, καθώς ο «Ιανουάριος» (Ιανός) ήταν και η αρχή του χρόνου αφού «ο Ιανός είναι αρχή των πάντων». Ο Μάρτιος έγινε ο 3ος μήνας, χάνοντας την πρωτοκαθεδρία και ο Δεκέμβριος έγινε ο 12ος μήνας, διατηρώντας όμως το αρχικό του όνομα «**Δεκέμβριος**» που σημαίνει «**Δέκατος**».

Με την πάροδο των ετών το «Ημερολόγιο του Νουμά», παρά τους «εμβόλιμους» μήνες που πρόσθεταν για να καλύψουν την διαφορά των 11 περίπου ημερών από το «τροπικό» (ηλιακό) Ημερολόγιο, έφτασε να έχει μεγάλες αποκλίσεις και δημιουργούσε αναστάτωση και προβλήματα στην οικονομική και κοινωνική ζωή της Ρώμης. Για αυτόν τον λόγο, το 46 π.Χ. ο «**Ιούλιος Καίσαρας**» (100 - 44 π.Χ.) άλλαξε το «Ημερολόγιο». Την επεξεργασία του νέου Ημερολογίου την ανέθεσε στον Σωσιγένη, έλληνα αστρονόμο και μαθηματικό από την Αλεξάνδρεια. Ο «**Σωσιγένης**», έχοντας υπόψη του το «Αιγυπτιακό Ημερολόγιο» και βασιζόμενος στις μετρήσεις που είχε κάνει ο «**Ίππαρχος ο Ρόδιος**» (190 - 120 π.Χ.), πρότεινε ένα «ηλιακό» Ημερολόγιο το οποίο είναι γνωστό ως «**Ιουλιανό Ημερολόγιο**». Στο «Ιουλιανό Ημερολόγιο» το «Ρωμαϊκό έτος» είχε 12 μήνες και 365 ημέρες και σε κάθε τέταρτο έτος πρόσθεταν (στις 28 ημέρες του Φεβρουαρίου) μία ακόμη ημέρα μετά την «έκτη προ των καλενδών του Μαρτίου». Έτσι η ημέρα αυτή, επειδή μετριόταν δύο φορές, ονομάζεται «**δισ έκτη**» (bis sextus) και το έτος που την περιέχει «**δίσεκτα**». Για να γίνει η διόρθωση, το έτος 46 π.Χ. διήρκεσε $(355 + 90) = 445$ ημέρες! (Το έτος αυτό χρησιμοποιείται ακόμη και σήμερα από τους αστρονόμους και τις διαστημικές αποστολές). Με αυτή την διόρθωση το έτος 44 π.Χ. η «εαρινή ισημερία» επανήλθε στην αρχική της θέση στις «**23 Μαρτίου**». Η σειρά και τα ονόματα των μηνών δεν άλλαξαν. Αργότερα, όταν ο Ιούλιος Καίσαρας θεοποιήθηκε από την Σύγκλητο, έδωσαν το όνομα «**Ιούλιος**» στον 7ο Μήνα και το 8 π.Χ. η Σύγκλητος έδωσε το όνομα «**Αύγουστος**» στον 8ο Μήνα, για

να τιμήσει τον αυτοκράτορα «**Οκταβιανό**» (ο οποίος είχε προσθέσει και το «**Αύγουστος**» (Augustus) στο όνομά του, όταν έλαβε τον θρησκευτικό τίτλο «**Σεβαστός**»). Τέλος, οι ημέρες στο «Ιουλιανό Ημερολόγιο» αρχίζουν τα μεσάνυχτα και ορίστηκε η «**1η Ιανουαρίου**» ως αρχή του «Ρωμαϊκού (πολιτικού) έτους». Να σημειώσουμε εδώ, ότι το «Ιουλιανό Ημερολόγιο» δεν «**χώριζε**» το έτος σε εβδομάδες. Η καθιέρωση της «**εβδομάδας των 7 ημερών**» έγινε τον 4ο αιώνα από τον «**Μέγα Κωνσταντίνο**».

Στο «Ιουλιανό Ημερολόγιο», παρά το γεγονός ότι ήταν πολύ πιο ακριβές από το προηγούμενο Ρωμαϊκό ημερολόγιο, η διάρκεια του έτους ήταν μεγαλύτερη από το «τροπικό» (ηλιακό) έτος κατά «**11 λεπτά και 14 δευτερόλεπτα**». Ενώ η διαφορά φαίνεται αμελητέα (και ήταν τα πρώτα χρόνια της εφαρμογής του), είχε ως αποτέλεσμα η «εαρινή ισημερία» να μετατοπίζεται (νωρίτερα) κατά μία ημέρα κάθε 128 έτη. Με την πάροδο του χρόνου η διαφορά μεγάλωνε και έχουμε επισημάνσεις και σκέψεις για αλλαγή ή διόρθωση του Ημερολογίου τουλάχιστον από τον 8ο αιώνα μ.Χ. (Βέδας, Βενεδικτίνος μοναχός). Η διόρθωση έγινε με το «**Γρηγοριανό Ημερολόγιο**» το οποίο είναι μία παραλλαγή του «Ιουλιανού Ημερολογίου» και θεσπίστηκε από τον «**Πάπα Γρηγόριο ΙΓ΄**» (1502 - 1585) στις «**24 Φεβρουαρίου 1582**». Το «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» βασίστηκε σε «σχέδιο» του Ναπολιτάνου γιατρού και αστρονόμου «**Αλοΐσιους Λίλιους**» (1510 - 1574), με κάποιες τροποποιήσεις που έκανε ο Γερμανός μαθηματικός και αστρονόμος «**Χριστόφορος Κλάβιος**» (1538 - 1612).

Η διόρθωση για την «εαρινή ισημερία» είχε ως εξής: «**Τα έτη που διαιρούνται με το 100 θα είναι δίσεκτα μόνο αν διαιρούνται και με το 400**». Συνεπώς, την περασμένη χιλιετία, το έτος 1600 και το έτος 2000 ήταν δίσεκτα, ενώ τα έτη 1700, 1800 και 1900 δεν ήταν. Στην τωρινή χιλιετία, τα έτη 2100, 2200 και 2300 δεν θα είναι δίσεκτα, ενώ θα είναι δίσεκτα μόνο το έτος 2400 και το έτος 2800. Στο «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» έχουμε 3 ημέρες λιγότερες κάθε 400 χρόνια σε σχέση με το «Ιουλιανό Ημερολόγιο», αφού τα δίσεκτα έτη μειώνονται από 100 σε 97 κάθε 400 χρόνια. Κανένα Ημερολόγιο δεν είναι τέλειο. Στο «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» η «εαρινή ισημερία» μετατοπίζεται (νωρίτερα) μόλις μία ημέρα κάθε 3.300 έτη, για την ακρίβεια κάθε 3323 έτη (κάποιοι, για να εντυπωσιάσουν ή επειδή είναι πιο ευκολομνημόνευτο, λένε κάθε 3333 έτη). Σε κάθε περίπτωση είναι πολύ καλύτερο από το «Ιουλιανό Ημερολόγιο», που έμενε πίσω μία ημέρα κάθε 128 έτη.

Η τελευταία ημέρα του «Ιουλιανού Ημερολογίου» ήταν η 4η Οκτωβρίου 1582 και η αμέσως επόμενη, και πρώτη ημέρα του «Γρηγοριανού Ημερολογίου» ήταν η 15η Οκτωβρίου 1582. Το «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» καθιερώθηκε αρχικά στις «καθολικές χώρες», αργότερα στις «προτεσταντικές χώρες» και σταδιακά σε όλον τον κόσμο. Ωστόσο εξακολουθούν να υπάρχουν χώρες, περιοχές και ομάδες αν-

Εικόνα: Τμήμα από ανάγλυφο Ρωμαϊκό Calendarium = Ημερολόγιο, με τους MENSIS = μήνας: IANVAR = Ιανουάριος, FEBRAR = Φεβρουάριος, MARTIVS = Μάρτιος, με τα αντίστοιχα τους ζωδιακά Σύμβολα στην κορυφή: Capricornus = Αιγόκερως, Aquarius = Υδροχόος, Pisces = Ιχθύες. Κάτω από τις ονομασίες των μηνών η διάρκειά τους σε DIES = ημέρες (XXXI = 31, XXVIII = 28, XXXI = 31).

θρώπων οι οποίες παράλληλα με το «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» χρησιμοποιούν και άλλα Ημερολόγια, κυρίως για θρησκευτικούς λόγους. Στην Ελλάδα το «Γρηγοριανό Ημερολόγιο» (ή «νέο») καθιερώθηκε το έτος 1923, αρκετά αργά σε σχέση με άλλες χώρες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα, η διαφορά από το «Ιουλιανό Ημερολόγιο» (ή «παλαιό») να έχει αυξηθεί κατά (3) ημέρες. Οι Έλληνες ενώ κοιμήθηκαν κανονικά το βράδυ στις 15 Φεβρουαρίου του 1923 ξύπνησαν . . . μετά από 13 ημέρες, την Πέμπτη 1η Μαρτίου του 1923.

Η λανθασμένη ετυμολογία (παρετυμολογία) μιας λέξης που βασίζεται σε συμπτωματικές ομοιότητες είναι ένα φαινόμενο που συμβαίνει συχνά στις λαϊκές δοξασίες και είναι γνωστή σαν «λαϊκή ετυμολογία». Το ελληνικό όνομα «Φλεβάρης», όσο και να δείχνει ότι ταιριάζει με το «Φεβρουάριος», προέρχεται από τις «φλέβες της γης», τα υπόγεια νερά που αρχίζουν να αναβλύζουν αυτόν τον μήνα μετά από τις βροχές και τα χιόνια του χειμώνα.

Στην Ρώμη, στις 15 Φεβρουαρίου γιορτάζονταν τα «Λουπερκάλια» (Lupercalia), γιορτή της γονιμότητας, προς τιμή του θεού «Φαύνου» (αντίστοιχου του «Πάνα» των αρχαίων Ελλήνων). Η γιορτή αυτή καταργήθηκε από την «Καθολική Εκκλησία» τον 5ο αιώνα. Η εορτή του «Αγίου Βαλεντίνου» στις 14 Φεβρουαρίου θεωρείται και «εορτή των ερωτευμένων», χωρίς όμως να προκύπτει κάτι τέτοιο από την ζωή του αγίου. Πιθανότατα, η επιλογή αυτής της ημερομηνίας συνδέεται με τα «Λουπερκάλια». Χρόνια Πολλά !..

Φεβρουάριος 2022

Η κάμερα στην πλατεία της Καλοσκοπής

Πέρασαν δύο και πλέον χρόνια από τον Οκτώβριο του 2019 που ο Σύνδεσμος εγκατέστησε την κάμερα στην πλατεία του χωριού μας, ώστε να μπορούν τα μέλη του αλλά και όποιος άλλος επιθυμεί να βλέπει μέσα από το site: www.kaloskop.gr τις καιρικές συνθήκες που επικρατούν στο χωριό. Η κάμερα όμως, πέραν από τον αποκλειστικό σκοπό της την μετάδοση της εικόνας των εκάστοτε κλιματικών συνθηκών, αποτέλεσε όχι μόνο εργαλείο ειρηνικής επίσκεψης των συγχωριανών μας στο χωριό, αλλά και ένα πολύ καλό μέσο τουριστικής ανάδειξης και προώθησης του χωριού μας. Η κάμερα μεταδίδει εικόνα σε **πραγματικό χρόνο** στο διαδίκτυο (με βήμα 30 περι-

που δευτερολέπτων). Η κάμερα δεν καταγράφει, ούτε συλλέγει δεδομένα. Παρέχει μόνο ζωντανή εικόνα στον εκάστοτε επισκέπτη και μόνο την στιγμή της εισόδου του.

Με την πάροδο του χρόνου η εικόνα του χωριού μας μέσα από την κάμερα έγινε απαραίτητη σε όλους μας και η «επισκεψιμότητά» της ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Επισκέπτες δεν είναι μόνο οι συγχωριανοί μας από διάφορα μέρη της Ελλάδας, αλλά και άλλοι άνθρωποι από την Ελλάδα και από άλλες χώρες του πλανήτη. Χρήστες, κατά τον χρόνο που πέρασε, από χώρες του εξωτερικού ήταν άνθρωποι από τις Η.Π.Α., τον Καναδά, την Κίνα, την Ισπανία, την Ιταλία, την Γαλλία, την

Ολλανδία, την Αγγλία, την Γερμανία και την Κύπρο.

Το έτος 2021 (κατά μέσον όρο) κάθε μήνα 1.764 διαφορετικοί χρήστες διαδικτυακών μέσων χρησιμοποίησαν την κάμερα, πραγματοποιώντας (κατά μέσον όρο) 7.552 επισκέψεις τον μήνα ή 252 επισκέψεις την ημέρα.

Τον Ιανουάριο του 2022 το τεχνικό πρόβλημα, που δημιουργήθηκε στο λογισμικό σύστημα της κάμερας από διακοπές ρεύματος, την έθεσε εκτός λειτουργίας για ένα 15νθήμερο και μας στέρησε αυτή την περίοδο την πανέμορφη χειμωνιάτικη χιονισμένη εικόνα του χωριού μας, αλλά ανέδειξε και το πόσο απαραίτητη πλέον μας έχει γίνει.

Ο «στρατηγός» της Καλοσκοπής (Κωνσταντίνος Γεωργίου)

της Βασιλείας Γιασιράνη – Κυρίση

Ήρωες δεν ήταν μόνο αυτοί που σκοτώθηκαν στις μάχες. Ήταν και αυτοί που τους ακούμπησε ο θάνατος και ύστερα του ξέφυγαν. Και τέτοιους είχε πολλούς η ορεινή Καλοσκοπή. Ο αέρας της ήταν ιδιαίτερος και οι άνθρωποι που γεννήθηκαν εκεί ξεχωριστοί. Αγωνιστές από τα γενοφάσκια τους, πολεμιστές, ήρωες...

Ένας από αυτούς που γνώρισα ήταν ο Κώστας Γεωργίου.

Γιος του Νάκου Γεωργίου και της Αργυρώς Βλάχου που είχαν τα «μαντάμια» και την «ντριστελά» στην άκρη της δεξαμενής του Κεφαλόβρυσου, γεννήθηκε στις 14 Αυγούστου του 1930 στην Καλοσκοπή σε μια εποχή που το χωριό ζούσε στον δικό του ρυθμό. Είχε και άλλα τρία αδέρφια τον Νίκο, τον Παναγιώτη (Τάκη) και τον Πολύκαρπο. Πήρε τις βασικές σπουδές στο σχολείο και συνέχισε στο γυμνάσιο στην Άμφισσα. Έπειτα πήγε στην Αθήνα, ίσως ακολουθώντας κάποιους συγγενείς που είχαν φύγει από το χωριό, άγνωστο από ποια τάξη και παρακολούθησε μαθήματα μέχρι την Πέμπτη γυμνασίου.

Τα χρόνια ήταν δύσκολα και για να ζήσει δούλευε και κοιμόταν σε μία ταβέρνα ενός συγχωριανού. Έφυγε όμως γιατί ο χωριανός δεν του φερνόταν καλά και αφορμή στάθηκε το γεγονός ότι τον κούρευε με την φιλή και τα παιδιά στο σχολείο τον περιέπαιζαν, σφύριζαν και τον φώναζαν «βλαχο-βλαχό-βλαχό». Όταν επέστρεψε στο χωριό, ο πατέρας του δεν τον δέχτηκε, τον «βούρλισε», τον φόρτωσε με ένα σακί παξιμάδια και τον ξανάστειλε πίσω να μάθει γράμματα.

Στη διάρκεια της Κατοχής το σπίτι τους το είχαν επιτάξει οι Γερμανοί και ήταν βάση τους, ένα είδος στρατηγείου. Στις 4 Ιανουαρίου του 1944, το προηγούμενο βράδυ της ενέδρας στο λόχο του Καλλία, στην Αγία Τριάδα, οι Γερμανοί ήταν στο σπίτι. Ο Κώστας ήταν στο κάτω με τους υπόλοιπους της οικογένειας και άκουσε από το πάνω σπίτι κάποιον στα ελληνικά να λέει κάτι για την Αγία Τριάδα. Το είπε στον πατέρα του Νάκο αλλά αυτός δεν έδωσε σημασία στον δεκαετήχρονο γιο του και έτσι έγινε η μεγάλη σφαγή της διμοιρίας του ΕΛΑΣ.

Τα χρόνια του εμφυλίου ήταν δύσκολα και στοίχισαν σε όλους τους κατοίκους. Έγιναν δολοφονίες, κάτοικοι εξορίστηκαν σε στρατόπεδα, άλλοι διώχτηκαν και το χωριό άδειασε. Εκτοπισμένοι οι χωριανοί από το χωριό οι περισσότεροι έμεναν στα Καστέλλια και κει αξιωματικοί συνέλαβαν κάποιους αιχμαλώτους να τους εκτελέσουν για αντίποινα και τους έκλεισαν σε μια αχυρώνα. Ανάμεσά τους ήταν ο Κώστας με τη μάνα του την Αργυρώ.

Ένα πρωί, ήρθε και η σειρά του. Τον έβγαλαν μαζί με κάποιον Μάτζακο. Εκτέλεσαν πρώτα τον Μάτζακο δίπλα του και πριν πυροβολήσουν τον Κώστα, εκείνος τους είπε: «γιατί να με σκοτώσετε;» Τότε, για καλή του τύχη, ένας αξιωματικός τον ρώτησε, αν ξέρει γράμματα και κείνος του απάντησε πως ήξερε. «Είναι κρίμα να σε χαλάσουμε», του είπε και τον έβαλαν να γράψει κάτι. Μετά, η ζωή του άλλαξε. Του έδωσαν ένα γκκρα ποιο μεγάλο από κείνον και την εντολή να μαζέψει κάποια

γαϊδούρια από την περιοχή.

Και ο Κώστας, παιδαρέλι, αγνοώντας το σήμερα και το αύριο, εκτέλεσε την εντολή τους και μάζεψε όλα τα γαϊδούρια από τα γύρω χωριά. Έτσι στρατεύτηκε εθελοντικά.

Είχε τελειώσει την Πέμπτη γυμνασίου. Ο Αλέξανδρος Παπάγος στην προσπάθειά του να οργανώσει τον ελληνικό στρατό έβγαλε μια διαταγή ότι όσοι είχαν τελειώσει την Πέμπτη τάξη του τότε γυμνασίου μπορούσαν να δώσουν εξετάσεις για να πάρουν το απολυτήριο.

Έτσι πήγε στη Θεσσαλονίκη έδωσε εξετάσεις και το πήρε. Άγνωστο πως έγινε έφεδρος ανθυπασπιστής, βαθμός που ισοδυναμούσε με τον δόκιμο έφεδρο αξιωματικό. Ίσως

εκπαιδεύτηκε στη σχολή εφέδρων αξιωματικών της Κέρκυρας οι οποίοι από τον Ιούλιο του 1945 εκπαιδεύονταν σε δυο κέντρα στην Κέρκυρα ή στην Πάτρα.

Όταν πήγε στην Ευελπίδων μαθήτευσε για δύο εβδομάδες. Εκεί ήταν και οι ιερολοχίτες που είχε ιδρύσει ο Χριστόφορος Τσιγάντε, οι οποίοι ορκίστηκαν μετά από αυτούς. Ο Κώστας όμως δεν ορκίστηκε με τους άλλους μαθητές της σχολής γιατί είχε πάει η πληροφορία ότι ο αδελφός του ήταν ανάρτης. Μετά από κάποιες μέρες, ίσως αφού εξακριβώθηκε ότι η πληροφορία ήταν ψευδής, τον όρκισαν μόνο του. «Και από εκεί, γύρω στον Δεκέμβριο του 1948, στο σφαγείο στον εμφύλιο πόλεμο που είχε αρχίσει στις 14 Ιουνίου 1948 ανάμεσα στον κυβερνητικό Ελληνικό Στρατό και τις αντάρτικες δυνάμεις του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδος.

Όστόσο τον Οκτώβριο του 1948 ο πατέρας του Νάκος με το παιδί του Γιάννη Στοφόρου, τον Παναγιώτη, συνελήφθησαν αιχμάλωτοι από τον στρατό, ο οποίος τους θεώρησε αντάρτες μετά από διαβεβαιώσεις κάποιων προσώπων, τους μετέφερε στον Αητό του Γαρδικίου μαζί με μια γυναίκα και μετά τους εκτέλεσε. Έτσι ο Νάκος έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 43 χρονών αφήνοντας γυναίκα και παιδιά απροστάτευτα.

Αυτήν την εποχή ο Κώστας έμαθε για τον άδικο χαμό του πατέρα του και ζήτησε 48 ωρη άδεια από το μέτωπο, όπου είχε σταλεί. Ήταν αποφασισμένος να βρει αυτούς που υπέγραψαν ότι ο πατέρας του ήταν αντάρτης, να τους σκοτώσει και να πάει και αυτός αντάρτης. Έφυγε με τη στολή και το πιστόλι και έφτασε στη Γραβιά «μαύρος, μπαρουτοκαπνισμένος όπως ήταν από τον πόλεμο» και κατόρθωσε εκεί να βρει αυτούς που υπέγραψαν. Τον δρόμο όμως της εκδίκησης τον έκοψαν η μητέρα και η γιαγιά του πειθοντάς τον να μην κάνει τίποτα και να γυρίσει πίσω στο μέτωπο.

Πολλά χρόνια αργότερα, γύρω στο 1970, ανεβαίνοντας στο χωριό με τη γυναίκα και τα παιδιά του συνά-

ντησε στην πλατεία στα Καστέλλια τον καφετζή που περνούσε τον δρόμο για την πλατεία. Ξαφνικά ανέπτυξε ταχύτητα να περάσει γρήγορα για να μην τον δει, και δεν σταμάτησε παρά πιο πέρα, αφού απομακρύνθηκαν, μετά από τις φωνές της γυναίκας του. Αυτός ο άνθρωπος ήταν ένας από αυτούς που σημάδεψαν το όνομα της οικογένειάς του και δεν τον ξέχασε ποτέ.

Πιθανόν (με κάθε επιφύλαξη) να ανήκε στο 583 Τ. Π, στην 73 Ταξιαρχία οι οποίες δραστηριοποιούνταν στην περιοχή της Καστοριάς και Νεστορίου, Κόνιτσας και Δολιανών.

Σε κείνα τα χρώματα συνάντησε και άλλους χωριανούς φαντάρους που πολεμούσαν ηρωικά κι ανάμεσά τους ο Παναγιώτης Ν. Κυρίτσης που υπηρετούσε στη χωροφυλακή.

Η ειρωνεία της μοίρας ήταν σε μια μάχη (άγνωστο πού) είδε εμπροσθοφυλακή τον αδελφό του τον Τάκη. Τότε, έντρομος μήπως τον σκοτώσει, - τις είχε αυτές τις σκηνές ο εμφύλιος να σκοτώνουν αδελφός τον αδελφό - τον κοίταξε με αγάπη και έριξε μια ριπή στον αέρα για να καταλάβουν οι αντάρτες και να φύγουν από την ενέδρα που τους είχαν στήσει οι αξιωματικοί. Τον αδελφό του τον Τάκη αργότερα τον φυγάδευσε στην Αμερική. Για να σιγουρευτεί τον έβαλε μέχρι την πόρτα του αεροπλάνου, γεγονός που ο αδελφός του δεν το ξέχασε ποτέ.

Μαζί με τους στρατιώτες και τους συμπατριώτες μοιράστηκε ηρωικότητα, δισταγμό και συντροφικότητα.

Σε μια σύγκρουση ανακατάληψης του υψώματος πληγώθηκε για πρώτη φορά αλλά δεν το έβαλε κάτω.

Ο πόλεμος τελείωσε στις 29 Αυγούστου 1949 με την ενέργεια του επιθετικού ελιγμού του ΔΣΕ τη νύχτα της 20ης προς 21 Αυγούστου 1949, με κωδωνοκρούσεις στο χωριό και σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Στους μήνες Νοέμβριο Δεκέμβριο 1949, ο αγώνας του «Γέρου», όπως αποκαλούσαν τον Κώστα, γιατί από τα 25 του είχε άσπρα μαλλιά συνεχιζόταν. Επικεφαλής ενός λόχου καταδρομών της 1ης μοίρας, ήδη ανθυπολοχαγός, εστάλη σε μυστική αποστολή στην περιοχή Ελατιά, στην κορυφή Πυραμίδα Κούτρα, 1628 μέτρων, στη θέση του παλιότερου τσελιγκάτου Σαρακατσαναίων με την ονομασία Καλύβια Κούτρα του νομού Δράμας. Οι άνδρες του έπεσαν με αλεξίπτωτα σε βουλγαρικό έδαφος κατά λάθος και έγιναν αντιληπτοί από τους εχθρούς, οι οποίοι τους πυροβολούσαν συνεχώς.

Στον Κώστα έριξαν δεκαεννέα σφαίρες, η ριπή άρχισε από την κοιλιά προς τα κάτω και τον πλήγωσαν σοβαρά στο πόδι. Είπε τότε στον επιλοχία να πάρει τους άνδρες και να φύγουν από το βουλγαρικό έδαφος για να σωθούν.

Εκείνος υπάκουσε, τον έσυρε παράμερα, του έδεσε το πόδι με πλαστικό επίδεσμο, γιατί είχε ακατάσχετη αιμορραγία και κινδύνευε να πεθάνει, τον περιποιήθηκε όσο μπορούσε και τον μετέφερε πάλι στους βάλτους, όπου έπεσε. Ο επιλοχίας έφυγε με τους άνδρες και ανέφερε το γεγονός.

Ο Κώστας έμεινε εκεί μέσα στους βάλτους δύο μέρες και ύστερα τον ανακάλυψε η συμμαχική δύναμη του ΟΗΕ, η οποία τον περιμάζεψε.

Τον οδήγησαν σε νοσοκομείο της Δράμας, στο ΚΙΧΝΕ δηλαδή στο Κινητό Χειρουργικό Νοσοκομείο Εκστρατείας, το οποίο λειτουργούσε από το 1860. Ήταν από τα μοναδικά στρατιωτικά νοσοκομεία στο οποίο υπηρετούσαν καταξιωμένοι γιατροί και νοσηλεύονταν φαντάροι και στρατιωτικοί που χρειάζονταν νοσηλεία από τις περιοχές της Δράμας, Καβάλας, Ξάνθης και

Κομοτηνής. Δεν ήταν ένα απλό νοσοκομείο.

Εκεί γινόντουσαν χειρουργικές επεμβάσεις με πλήρη επιτυχία, αποσπώντας την αναγνώριση και τον σεβασμό και της Δραμινής κοινωνίας. Εκεί τον χειρουργήσαν και για να τον σώσουν, του έκοψαν το πόδι μέχρι το γόνατο σχεδόν.

Μόλις θεραπεύτηκε, πέρασε στρατοδικείο γιατί θεωρήθηκε κατάσκοπος στον χώρο των Βουλγάρων και τελικά αθωώθηκε.

Βγαίνοντας έξω από την πόρτα του στρατοδικείου, τον περίμενε ένας στρατηγός, του έδωσε στο χέρι ένα παράσημο και τον συνεχάρη. Έπειτα παρασημοφορήθηκε επίσημα από το ελληνικό κράτος. Τα επίσημα αρχεία του ελληνικού στρατού έγραψαν πως τραυματίστηκε από έκρηξη νάρκης με αποτέλεσμα να χάσει το αριστερό του πόδι.

Τα επόμενα χρόνια εργάστηκε στο ΓΕΣ (Γενικό Επιτελείο Στρατού).

Την περίοδο αυτή συνέβη το Κίνημα κατά του Παπάγου.

Ο Παπάγος, αντιλαμβανόμενος πως το βασιλικό ζεύγος τον προετοίμαζε για ρόλο πιονιού, αποφάσισε να κινηθεί αυτόνομα στην πολιτική σκακιέρα και ήρθε σε ρήξη με τα Ανάκτορα. Στις 28 ή 29 Μαΐου 1951, υπέβαλε την παραίτησή του από την αρχιστρατηγία στον πρωθυπουργό Σοφοκλή Βενιζέλο, ο οποίος αρνήθηκε να την κάνει δεκτή. Την επομένη, πραγματοποιήθηκε σε έντονο κλίμα συνάντηση μεταξύ του Παπάγου και του βασιλιά Παύλου. Στην ίδια συνάντηση ο Παπάγος διαβεβαίωσε τον βασιλιά ότι δεν επρόκειτο να πολιτευτεί. Ο πρωθυπουργός Σοφοκλής Βενιζέλος και η ανώτατη στρατιωτική ηγεσία απέτυχαν να τον μεταπείσουν. Τότε μια ομάδα ανώτερων και μεσαίων αξιωματικών μεταξύ των οποίων ήταν ο Κώστας Γεωργίου ως ανήσυχος πνεύμα, έκρινε πως απαιτούνταν δραστικότερα μέτρα.

Το βράδυ της 30ής Μαΐου στα γραφεία του Μετοχικού Ταμείου Στρατού συγκεντρώθηκαν περίπου 12 αξιωματικοί και, με επικεφαλής τους ταξιαρχούς Α. Χρηστέα και Στ. Ταβουλάρη, αποφάσισαν να αποτρέψουν δυναμικά την παραίτηση του Παπάγου θεωρώντας πως ο Παπάγος είχε εξαναγκαστεί σε παραίτηση, και προχώρησαν στην εκδήλωση κινήματος.

Οι συγκεκριμένοι αξιωματικοί, συνταγματάρχες Διονύσιος Παπαδόπουλος και Γ. Κουρούκλης κινητοποίησαν λόχους πεζικού και έθεσαν υπό τον έλεγχό τους τα Γενικά Επιτελεία Στρατού που έδρευαν στον χώρο των Παλαιών Ανακτόρων, τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και το αεροδρόμιο του Τατοΐου. Σταδιακά η πολιτική και η στρατιωτική ηγεσία αφυπνίστηκαν, αλλά οι ανώτατοι αξιωματικοί που κατόρθωσαν να φτάσουν στο ΓΕΣ διαπίστωσαν ότι οι υφιστάμενοί τους δεν τους υπάκουαν.

Όταν ενημερώθηκε ο Παπάγος τις πρώτες πρωινές ώρες της 31ης Μαΐου, γύρω στις 6.30 το πρωί για το κίνημα, έσπευσε στο υπουργείο στρατιωτικών και τους διέταξε να επιστρέψουν πίσω στους στρατώνες.

Οι κινηθέντες αξιωματικοί δεν είχαν σκοπό τους την κατάληψη της εξουσίας, δεν επιχείρησαν να συλλάβουν την πολιτειακή, πολιτική ή στρατιωτική ηγεσία και η κατάληψη του ραδιοσταθμού έγινε για να μην χρησιμοποιηθεί από τον αντίπαλο. Το Κίνημα ήταν περιορισμένο στο λεκανοπέδιο και για αυτό δεν κινητοποιήθηκε το Γ' Σώμα.

Όταν η Ελλάδα έστειλε δυνάμεις ελληνικές στον πόλεμο της Κορέας 1950 - 1955 ο Κώστας πήγε στην Κορέα στις αρχές του 1955 και γύρισε με το

αμερικανικό πολεμικό πλοίο UssGeneralRMBatchford από τη Νότιο Κορέα συνοδεύοντας μεταλλικά κουτιά, τυλιγμένα στην ελληνική σημαία των νεκρών στρατιωτών από τον πόλεμο.

Μάνες, αδελφές, σύζυγοι περιμέναν όλες εκεί. Ανάμεσα στους επισήμους ήταν ο βασιλιάς Παύλος και ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Παναγιώτης Κανελλόπουλος. Από τότε δεν έφαγε ποτέ ψάρι. Καμία φορά η «Πατριδιά» έκανε το λάθος να του κρύψει μαζί με το κρέας και λίγο ψάρι να φάει, γιατί όπως έλεγε του έκανε καλό.

Όταν εκείνος το καταλάβαινε αντιδρούσε φωνάζοντας, γιατί είχε μια πολύ άσχημη εμπειρία καθώς γύριζε από την Κορέα. Τότε στο καράβι, χάλασαν κάποια στιγμή τα ψυγεία που είχαν νεκρούς από διάφορες χώρες (πλην Ελλήνων καθώς δεν υπήρχε Έλληνας αγνοούμενος). Οι υπεύθυνοι σύμφωνα με τις διαδικασίες που ορίζονται σε τέτοιες περιπτώσεις, τα έριχναν στην θάλασσα με τις τιμές που άρμοζαν και δυστυχώς έβλεπε τα ψάρια που πήγαιναν και έτρωγαν τα πτώματα. Για αυτό και ποτέ δεν ξανάφαγε ψάρι.

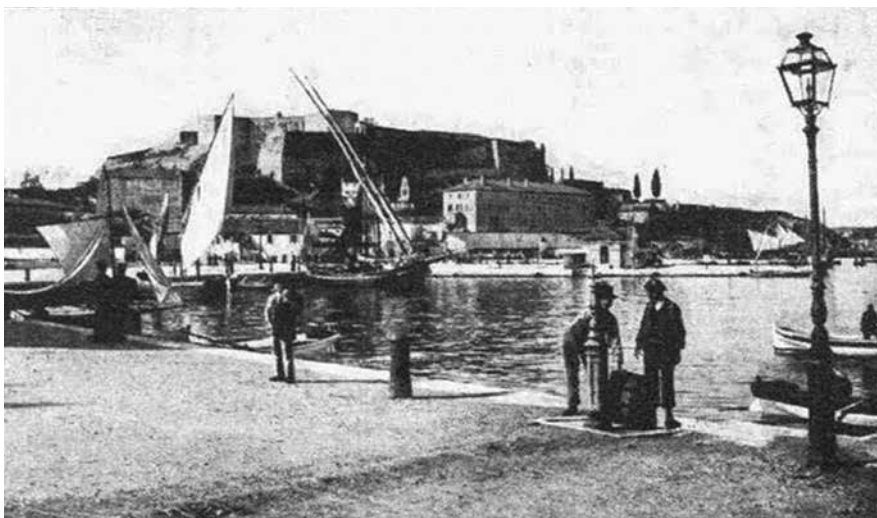
Τιμήθηκε από την Πατρίδα με το Αριστείο Ανδρείας που απονεμόταν αποκλειστικώς και μόνο για ηρωική πράξη στο πεδίο της μάχης, όταν υπερέβαινε κατά πολύ την εκτέλεση του καλώς ευνοούμενου, ως ιππότης του τάγματος του Φοίνικος μετά ξιφών, ελληνικό πολεμικό παράσημο, που αποτελούσε την ύψιστη ελληνική διάκριση για ανδρεία και πολεμική αξία. Το Τάγμα του Φοίνικος ήταν παράσημο της Ελλάδας, που καθιερώθηκε στις 13 Μαΐου του 1926 από την κυβέρνηση της Β' Ελληνικής Δημοκρατίας και αντικατέστησε το παλαιότερο Τάγμα του Γεωργίου Α'. Του απονεμήθηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Τιμήθηκε με τον Πολεμικό Σταυρό Α Τάξεως, ένα ελληνικό στρατιωτικό πολεμικό μετάλλιο και απονεμόταν για διακεκριμένες πράξεις που τελέστηκαν, είτε στο πεδίο της μάχης, είτε οπουδήποτε κατά τη διεξαγωγή διατεταγμένης πολεμικής ενέργειας.

Τιμήθηκε και με άλλα μετάλλια ως ήρωας της Πατρίδας στη διάρκεια της καριέρας του και ανήλθε στον βαθμό του ταγματάρχη Πεζικού Πολεμικής Διαθεσιμότητας. Και στη ζωή του την προσωπική υπήρξε ήρωας όταν έχασε το στήριγμα της οικογένειας, τον πατέρα του που εκτελέστηκε ως αντάρτης. Αλλά και στην οικογένεια που έφτιαξε με την Παρασκευή (Βούλα) Αντωνοπούλου από την Πάτρα - γι αυτό τη έλεγαν στο χωριό η Πατριδιά - το 1967 στάθηκε βράχος σε κείνη και στους φίλους του.

Το σπίτι τους στην Πάτρα και στο χωριό ήταν ανοιχτό σε όλους. Το ζευγάρι φιλόξενο, δεν άφηνε κανέναν περαστικό φίλο χωρίς να τον καλέσει μέσα και να τον κεράσει. Στα γλέντια ήταν όλοι παρόντες συγγενείς και φίλοι. Ο Κώστας εύθυμος, γλεντζές και χαρούμενος χαρακτήρας, σεμνός και τίμιος, είπαν, πως κάποτε έσπασε το βιολί του Γκαβαλίνη σε κάποιο γλέντι και την επομένη μέρα του αγόρασε καινούριο. Βοήθησε όσους μπορούσε όταν του το ζητούσαν.

Σαν δούλευε στη MOMA ως ελεγκτής εργασίας, είχε και την ιδιότητα του αξιωματικού, και του πολιτικού

Τὸ μέγαρον τῆς ἐν Κερκύρα Σχολῆς τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν

υπαλλήλου, βοήθησε πολλούς χωριανούς. Ποτέ δεν ζήτησε αντάλλαγμα για ό,τι έκανε...

Ήταν ο χαρακτήρας του έτσι. Άνθρωπος της προσφοράς και της ανιδιοτέλειας.

Απόκτησε μια κόρη την Αργυρώ ή Ηρώ και τον Νικόλα. Είδε τα παιδιά του να μεγαλώνουν, να σπουδάζουν, να προκόβουν, να παντρεύονται και να κάνουν δικές τους οικογένειες. Χάρηκε με τα εγγόνια και ερχόταν στο χωριό γιατί του αγαπούσε. Είχα την τύχη να κουβεντιάσω μαζί του, να διασκεδάσω, να εντυπωσιαστώ από τις γνώσεις του. Διάβαζε... διάβαζε πολύ ως το τέλος. Έφυγε αγέρωχος, όπως ήταν σε όλη του τη ζωή, στις 24 Νοεμβρίου του 2016. Κηδεύτηκε με στρατιωτικές τιμές στην Καλοσκοπή, ως εν ενεργεία αξιωματικός και πλήθος κόσμου συγγενών, γνωστών και φίλων τον συνόδεψε και του είπε «το ύστατο χαιρε».

Ο γιος του Νίκος φεύγοντας για το τελευταίο του ταξίδι του έβαλε μαζί το χώμα που είχε πάρει από την Πυραμίδα Κούτρα της Δράμας. Το χώμα που ο πατέρας του είχε ποτίσει με το αίμα του.

Λίγα χρόνια αργότερα τον ακολούθησε η Βούλα και έμεινε το σπίτι τους στο κάτω μέρος της πλατείας με τα παραθυρόφυλλα κλειστά σφραγισμένο, να περιμένει τα νέα του αφεντικά και να θυμάται τις παλιές του δόξες. Κανείς από τους χωριανούς δεν ξέχασε την προσωπικότητα και την ηγετική μορφή του Κώστα Γεωργίου που προσπάθησα να αναστήσω μέσα από μαρτυρίες και βιβλιογραφία. Αν κάτι έγγραφα λάθος, αν κάτι παρέλειψα, ζητώ συγνώμη.

Πηγές:

- Πεσόντες και νεκροί: Εμφύλιος πόλεμος 1945 – 1949
- <https://stratistoria.wordpress.com>
- <https://el.wikipedia.org/wiki>
- <https://www.proinos-typos.gr/kichne-dramas>
- <http://efedros.blogspot.com>
- <https://www.kathimerini.gr>,
- <https://www.newsplanet09.info>
- Β. Γασσιράνη - Κυρίση «Κ. Νταγρές: Ένας ήρωας της Ν. Ιωνίας στον πόλεμο της Κορέας» Υπό έκδοση της εφ. Θεσσαλίας με τίτλο «Στους δρόμους της Νέας Ιωνίας του 1960»
- ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΡΑΤΟΥ «Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΣΥΜΜΟΡΙΑΚΟΝ ΑΓΩΝΑ 1946 – 1949», ΑΘΗΝΑ 1970, σ. 433-434
- Μαρτυρία: • Νίκου Γεωργίου – Μπαράκου • Κώστα Τούμπα • Βασιλείας Γασσιράνη – Κυρίση

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» εκδόθηκε ο «Τόμος ΣΤ» 6 Τόμοι (1975 – 2020)

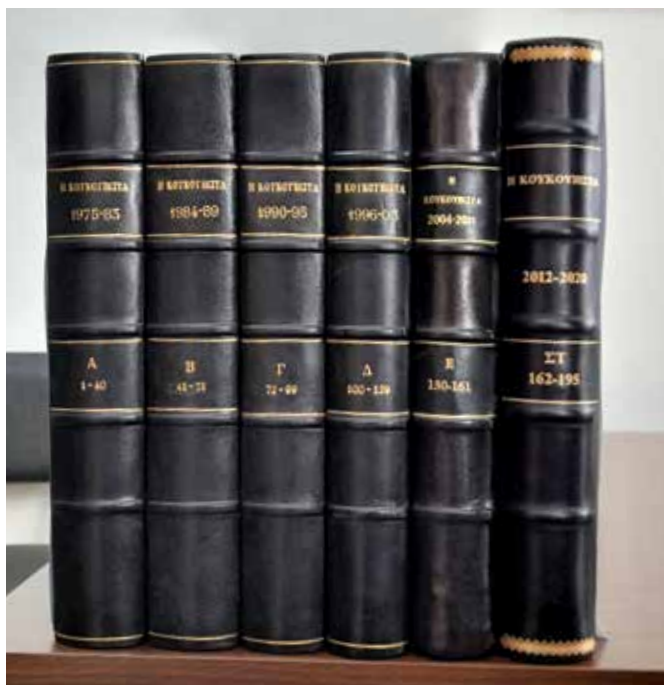
Εκδόθηκε και ο «Τόμος ΣΤ» του δελτίου μας «Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» ο οποίος περιέχει ένα σημαντικό κομμάτι της ιστορίας αλλά και της πορείας του χωριού μας, της Καλοσκοπής.

Μέσα στους έξι (6) τόμους μπορεί κάποιος να βρει σημαντικά άρθρα, γεγονότα και στοιχεία που συνθέτουν την ιστορία του χωριού μας και ίσως αποτελούν το μοναδικό έντυπο στο οποίο έχουν καταχωρηθεί τόσα στοιχεία για το χωριό μας και τους συγχωριανούς μας. Γιατί την ιστορία δεν την φτιάχνουν μόνο τα μεγάλα γεγονότα, αλλά και η απλή καθημερινή ζωή, η πορεία του κάθε τόπου και η ζωή του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά.

Ξεφυλλίζοντας τους 6 τόμους, που περιέχουν τα 195 τεύχη της Εφημερίδας μας, κάπου θα συναντήσει ο κάθε συγχωριανός μας το αποτύπωμα του παππού του, της γιαγιάς του, των γονιών του, κάποιου φίλου του ή συγγενή του και πιθανότατα και το δικό του.

Οι έξι (6) τόμοι με τις **3.570 σελίδες** συνθέτουν και ένα χρονολόγιο για την ζωή του χωριού μας μέσα από:

- Φωτογραφίες του χωριού και χωριανών μας, από το 1900.
- Ιστορίες και λαογραφικά στοιχεία, φτάνοντας έως και το 1821.
- Βιογραφίες χωριανών μας.
- Κοινωνικά γεγονότα όπως γάμους, γεννήσεις, βαπτίσεις και θανάτους.
- Επιτυχίες παιδιών σε εκπαιδευτικά ιδρύματα και άλλες διακρίσεις.
- Σημαντικά γεγονότα για το χωριό μας, την πορεία του και την εξέλιξή του.
- Πληροφορίες για σημαντικά έργα και υποδομές (Πότε έγινε ο αυτοκινητόδρομος και το σχολείο. Πότε ήρθε το νερό, το ηλεκτρικό, το τηλέφωνο, η τηλεόραση και το Internet).
- Την ιστορία των εκκλησιών μας, τα πανηγύρια και τις γιορτές.
- Τα καταστήματα που λειτούργησαν (παντοπωλεία, καφενεία, περίπτερο, κουρεία, υποδηματοποιία).
- Επαγγέλματα που χάθηκαν, όταν απεβίωσε ο τελευταίος συγχωριανός μας που το ασκούσε, όπως μωλυνάς, βαρελάς, σαμαράς, σιδεράς, ράφτης, μαμή (μαία).
- Διάφορες μικρές απλές καθημερινές ιστορίες και γεγονότα, που επειδή καταγράφηκαν και δημοσιεύτηκαν στην εφημερίδα μας, διασώθηκαν και σήμερα αποτελούν αναπόσπαστο (και ίσως πολύτιμο) τμήμα της ιστορίας του χωριού μας, της Καλοσκοπής.

6 Τόμοι • 195 Τεύχη • 3.570 Σελίδες • 46 Χρόνια (1975 – 2020)

Τόμος Α	Σελίδες:	666	Τεύχη:	από	1	έως	40	(1975 – 1983)
Τόμος Β	Σελίδες:	540	Τεύχη:	από	41	έως	71	(1984 – 1989)
Τόμος Γ	Σελίδες:	608	Τεύχη:	από	72	έως	99	(1990 – 1995)
Τόμος Δ	Σελίδες:	580	Τεύχη:	από	100	έως	129	(1996 – 2003)
Τόμος Ε	Σελίδες:	632	Τεύχη:	από	130	έως	161	(2004 – 2011)
Τόμος ΣΤ	Σελίδες:	544	Τεύχη:	από	162	έως	195	(2012 – 2020)

*Τα Τέχνη της εφημερίδας “Η Κουκουβίστα” από 1975 έως 2015 υπάρχουν σε CD.
Το CD θα το βρείτε στα γραφεία του Συνδέσμου μας.*

Πριν 40 χρόνια

(από το τεύχος 32 Ιανουάριος - Φεβρουάριος 1982)

Γενική Συνέλευση και Εκλογές 1982

Στή δεύτερη περίπτωση σέ ότι άφορα τις έκλογές ήταν άσογες. Δίχως έξουσιοδοτήσεις, δίχως τήν ελάχιστη άμφισβήτηση ή άμφιβολία, 217 άτομα έδωσαν τήν ψήφο τους στό νέο Διοικητικό Συμβούλιο. Οι κάποιες δυσάρεστες άλлотινές εποχές ούτε σάν άνάμνηση δέν έμειναν. Στό χώρο αυτό δέν ύπηρξαν και δέν πρέπει νά ύπάρξουν ποτέ προσωπικοί, άτομικοί στόχοι ή επιδιώξεις. Ό στόχος είναι κοινός, Συλλογικός, είναι τό χωριό μας. Νά λοιπόν πού μιά καινούργια εποχή διαγράφεται γιά τό Σύνδεσμο, εποχή πού σκορπάει αισιοδοξία.

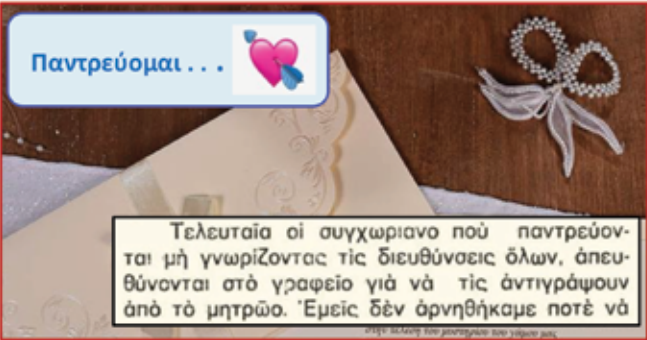
Στις 17 Γενάρη έγγινε ή Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας στόν κινηματογράφο ΟΠΤΑΣΙΑ. Η προσέλευση των μελών του Συνδέσμου ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και δημιούργησε ρεκόρ συμμετοχής. Περίπου 250 άτομα κατέκλυσαν κυριολεκτικά τήν αίθουσα γιά νά πληροφορηθούν τήν πορεία του Συνδέσμου και νά εκλέξουν καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο. Ένα ένδιαφέρον συγκλονιστικό και μοναδικό γιατί πιστεύουμε ότι δέν ύπάρχει δεύτερος Σύλλογος πού νά συγκεντρώνει τόσο άριθμό μελών σέ Γενική Συνέλευση. Άς δούμε όμως πώς άρχισε και τελείωσε αυτή ή εκδήλωση.

**Ό Γιατρός σάς συμβουλεύει
ΥΠΕΡΤΑΣΗ
Γράφει ό γιατρός Μάκης Ι. Χαμηλός (*)**

Ένα πρόβλημα πού στήν σημερινή εποχή άπασχολεί πάρα πολύ κόσμο είναι ή ύπέρταση. Τά 15 - 20ο)ο των ένηλίκων πάσχουν άπό ύπέρταση ένω τό ποσοστό αυτό φτάνει στά 50ο)ο όταν πρόκειται γιά άτομα πού είναι μεγαλύτερα άπό 70 χρονών.

Γιά ύπέρταση μιλάμε όταν ή συστολική πίεση είναι πάνω άπό 16 cm Hg και ή διαστολική (ή μικρή όπως τήν ξέρουν οι περισσότεροι) πάνω άπό 9,5 cm Hg. Έδώ θέλω νά σημειώσω ότι πρέπει νά δίνουμε σημασία και στήν διαστολική πίεση (τή μικρή), γιατί μπορεί ή συστολική νά είναι στά φυσιολογικά όρια αλλά ή μικρή νά είναι πάνω άπό 9,5 cm Hg όποτε πάλι θα πρέπει νά πάμε στό γιατρό γιά νά τόν συμβουλευτούμε.

(*) Ο Μάκης Ι. Χαμηλός είναι, σήμερα (40 χρόνια μετά) το 2022, Διευθυντής της Ουρολογικής κλινικής στο «Αγία Όλγα».

Τελευταία οι συχωριανο πού παντρεύονται μή γνωρίζοντας τις διευθύνσεις όλων, άπευθύνονται στό γραφείο γιά νά τις άντιγράψουν άπό τό μητρώο. Έμεις δέν άρνθήκαμε ποτέ νά

Πάρε με στο Τηλέφωνο . . .
Καλοσκοπή – Κωδικός κλήσης : 22650

Τό χωριό μας, ή Καλοσκοπή Φωκίδος έδώ και μερικά χρόνια έχει συνδεθεί με αυτόματο τηλεφωνικό δίκτυο, αλλά μόνο αυτόματο δέν είναι... Η λειτουργία του έχει γίνει προβληματική μιά και τόν περισσότερο καιρό είναι έντελώς νεκρό και άφωνο. Αυτό τό κακό όμως έχει φτάσει σέ όρια άπελπισίας, ειδικά τώρα τό χειμώνα πού τό χωριό κλείνει άπό τό χιόνια και δέν μπορούν οι άνθρωποι νά έρθουν σέ επικοινωνία με τόν άλλο κόσμο.

Στο Πρώτο Τεύχος της εφημερίδας μας «Η Κουκουβίστα», τον Ιούλιο του 1975 διαβάζουμε: «Το χωριό συνδέθηκε με το αυτόματο τηλεφωνικό δίκτυο του Ο.Τ.Ε. Μέχρι σήμερα συνδρομητάί είναι» (Αναφέρονται τα Ονόματα και οι Αριθμοί των 35 πρώτων (και ταυερών θα προσθέσουμε) συνδρομητών της Καλοσκοπής). Στήν Τρίτη έκδοση του «Τηλεφωνικού Καταλόγου» του «Συνδέσμου» το 2020 ύπάρχουν 92 Σταθερά Τηλέφωνα στην Καλοσκοπή.

- Τηλέφωνο – εξέλιξη**
- Η λέξη «telephone» «τηλέφωνο», προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη «τήλε» (μακριά, σε μεγάλη άπόσταση) και την λέξη «φωνή». Δηλαδή «τηλέφωνο» σημαίνει, την φωνή από μεγάλη άπόσταση. Εφευρέτης του τηλεφώνου θεωρείται ο διαπρεπής Σκωτσέζος επιστήμονας Μπελ (Alexander Graham Bell), το 1876.
- 1859 η Αθήνα αποκτά «τηλεγραφική» σύνδεση με την Πάτρα.
 - 1892 ψηφίζεται ο νόμος περί «τηλεφωνικής συγκοινωνίας».
 - 1896 μετάδοση των αποτελεσμάτων των Ολυμπιακών Αγώνων.
 - 1905 οι συνδρομητές στην Αθήνα δεν ξεπερνούσαν τους 400.
 - 1908 ιδρύεται το πρώτο τηλεφωνικό κέντρο στην Αθήνα.
 - 1920 υπήρχαν 5.267 τηλέφωνα σε ολόκληρη την Ελλάδα.
 - 1931 γίνεται τηλεφωνική σύνδεση της Ελλάδας με το εξωτερικό.
 - Στις 23 Οκτωβρίου 1949, ιδρύεται ο ΟΤΕ.
 - 1981 σε όλη την Ελλάδα λειτουργούν 2.352.905 συσκευές.
 - Στις 3 Απριλίου 1973 στη Ν.Υ γίνεται η πρώτη κλήση από κινητό.
 - 1992 η κινητή τηλεφωνία έρχεται στην Ελλάδα.

Αισχύλος «Αγαμέμνων» – οι «Φρυκτωρίες»

Οι «φρυκτωρίες» ήταν σύστημα επικοινωνίας για την μετάδοση οπτικών μηνυμάτων. Η μεταβίβαση των φωτεινών σημάτων γινόταν μέσω των «φρυκτών» (πυρών). Ο Αισχύλος, στην τραγωδία του «Αγαμέμνων» (στοίχοι, 280 - 320), περιγράφει τό δίκτυο των έξι (6) «φρυκτωριών» μέσω του οποίου, μέσα σε μία νύχτα (και διανύοντας 550 χιλιόμετρα), έφθασε τό μήνυμα της πτώσης της Τροίας, από τό όρος Ίδη της Τροίας στο ανάκτορο των Ατρείδών στις Μικίνες τό έτος 1184 π.Χ.

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ – Μια φορά κι έναν καιρό...

Το χωνί – μία «τόση δα» ιστορία

Στο χωριό μας, την Καλοσκοπή, βοηθούσε ο ένας τον άλλον και έδιναν ή δανείζονταν (σχεδόν σε καθημερινή βάση) μικροπράγματα (συνήθως) οι γείτονες, οι συγγενείς και οι γνωστοί. Υπήρχαν και κάποια πράγματα που δεν δάνειζαν κάποιες ημέρες (τις γιορτές) ή την νύχτα γιατί το «εξέταζαν», όπως ψαλίδι, βελόνες, «γνέμα» (νήμα), μαχαίρι, «δαυλί» (αναμμένο ξύλο), προζύμι, αλάτι. Το χωνί ήταν (και είναι) ένα από τα απαραίτητα σκεύη του νοικοκυριού. Είναι κωνικό σκεύος με λεπτό στόμιο στο κάτω μέρος και χρησιμοποιείται, για μετάγγιση υγρών (κυρίως) σε μπουκάλια και βαρέλια. Η «Γιώργενα» (η γυναίκα του Γιώργου) είχε τρυγήσει, είχε «πατήσει» τα σταφύλια, ο μούστος είχε «βράσει» και το κρασί ήταν έτοιμο να το ρίξει στα βαρέλια, αλλά το χωνί για το κρασί ήταν χαλασμένο. Η «Γιώργενα» ήταν άξια γυναίκα και τα έκανε όλα μόνη της. Ο άνδρας της δούλευε στα «ξένα» και όταν έρχονταν στο χωριό, για λίγες ημέρες, τι να «προκάνει». Αν και είχαν παντρευτεί από προξενιό (όπως συνηθίζονταν εκείνη την εποχή) ήταν αγαπημένο ζευγάρι. «Θα χαλέψω το χωνί απ' τον κουμπάρο» σκέφτηκε. Το είχε ζητήσει και την περασμένη χρονιά. Η «κουμπάρα», με την οποία ήταν και γείτονες, είχε βαφτίσει την μικρή τους κόρη και της είχε δώσει «δικό» της όνομα. Η «Γιώργενα» είχε τρεις κόρες. Στην πρώτη κόρη τους είχαν δώσει το όνομα της πεθεράς της και στην δεύτερη της μάνας της, όπως συνηθίζονταν (και συνηθίζεται και σήμερα) και ήταν και το σωστό. «Γιώργενα, μην κάθεστε πάνω σε караβάνες (τενεκέδες) καθίστε και σε . . . κανένα βαρέλι» της είχε πει η «κουμπάρα», χαριτολογώντας, όταν ζήτησε να τους βαφτίσει την τρίτη κόρη τους. Υπήρχε (μεταξύ άλλων) και η δοξασία, ότι εάν κάθεσαι πάνω σε βαρέλι κάνεις αγόρια

και εάν κάθεσαι πάνω σε караβάνα κάνεις κορίτσια. (Σήμερα είναι γνωστό, ότι ο καθορισμός του φύλου του παιδιού οφείλεται στα δύο χρωμοσώματα φύλου, το X και το Y).

Η «Γιώργενα», έβγαλε την ποδιά της, νίφτηκε, φόρεσε την καλή της μαντίλα, έβαλε σε ένα πιάτο πέντε έξι κομμάτια πίτα και πήγε στους «κουμπάρους» να ζητήσει το χωνί. Όταν πήγαινε επισκέψεις ήταν πάντα περιποιημένη και (σχεδόν) ποτέ δεν πήγαινε με «άδεια χέρια». Το σπίτι τους, ένα συνηθισμένο σπίτι, ήταν πάντα περιποιημένο και καθαρό. Ο «κουμπάρος», εκτός από γεωργός ήταν και «μικροτεχνίτης» (έφτιαχνε ή επισκεύαζε μπρίκια, λύχνους και άλλα μικροαντικείμενα). Είχε πάει σχολείο, ήταν τίμιος, ειλικρινής, ετοιμόλογος και έχαιρε μεγάλης εκτίμησης στο χωριό. «Καλώς την κουμπάρα» είπαν στην «Γιώργενα», όταν έφτασε στο σπίτι. «Κάθισε να σε κεράσουμε». Το σπίτι τους ήταν πάντα «ανοιχτό» και κάτι θα σε φιλεύανε. «Δεν θα καθίσω, βιάζομαι. Κλείνω το κρασί» είπε η «Γιώργενα» και συνέχισε «ήρθα να χαλέψω το χωνί σας, μου το είχατε δώσει και πέρυσι». «Μετά χαράς» είπε η «κουμπάρα» και πήγε και της έφερε το χωνί. «Κράτα το όσο θέλεις, εμείς έχουμε κλείσει τα βαρέλια» της είπε και της έδωσε το χωνί. «Ευχαριστούμε για την πίτα». Η «Γιώργενα» πήρε το χωνί, τους ευχαρίστησε και έφυγε. Μετά από τρεις ημέρες, όταν τους επέστρεψε το χωνί, ο «κουμπάρος» της είπε «Ξέρεις κουμπάρα, πουλάμε κιάλας» και . . . εννοούσε χωνιά!..

(*) χαλεύω = ζητάω

Μάρτιος 2022

Βιβλία - εκδόσεις συγχωριανών μας

Γεωργία Παπαδάκη

«Η γυναίκα και ο γυναικείος λόγος στο έργο του Ευριπίδη», Αθήνα, εκδόσεις Γράμματα, 2022

Ο Ευριπίδης υπήρξε δεινός ψυχολόγος, βαθύτατος γνώστης της ψυχής, κυρίως της γυναικείας. Ο κορυφαίος Τραγικός μίλησε με αλήθειες για τη γυναίκα, την οποία αγάπησε και ο συγχρωτισμός μαζί της τον έκανε να μελετήσει ιδιαίτερα την πολύπλοκη ψυχολογία της, τα ελαττώματα αλλά και τις αρετές της και να γνωρίσει σε βάθος τη φύση της. Με λεπτολόγο ακρίβεια εκφράζει τις εκδηλώσεις της γυναικείας ψυχοσύνθεσης και περιγράφει με θαυμαστή διεισδυτικότητα τα υψηλότερα ανθρώπινα συναισθήματα που εξευγενίζουν τον εσωτερικό της κόσμο, αλλά και τα ποικίλα πάθη που την κατακλύζουν, τις καταιγίδες που ξεσπούν μέσα της.

Στόχος του βιβλίου είναι να ακουστεί ο λόγος της γυναίκας μέσα από την πλειάδα των πολύμορφων γυναικείων χαρακτήρων, που λάξευσε ο μεγάλος δραματουργός, δίνοντάς τους φωνή και αποκαλύπτοντας συγχρόνως την άβυσσο της γυναικείας ψυχής. Η ανά χείρας έκδοση είναι αφιερωμένη σε όλες τις γυναίκες. Παράλληλα, απευθύνεται και στους άντρες φωτίζοντας το μεγάλο γι' αυτούς μυστήριο, τη γυναίκα.

Η **Γεωργία Παπαδάκη** (με καταγωγή από το χωριό μας την Καλοσκοπή) γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε Κλασική Φιλολογία και Αρχαιολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου υπηρέτησε για δέκα χρόνια ως Βοηθός στον Τομέα Αρχαιολογίας και, παράλληλα, έλαβε μέρος σε διάφορες ανασκαφές. Τα τελευταία χρόνια μελετάει αρχαίους συγγραφείς και μεταφράζει αγαπημένα της κείμενα της ελληνικής γραμματείας. Σήμερα αρθρογραφεί στο ηλεκτρονικό περιοδικό «Περί ου» (www.periou.gr), στο οποίο είναι μέλος της συντακτικής επιτροπής.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Στις 24 Νοεμβρίου 2021, ο Γεώργιος Ανδρέου και η Ευσταθία Τσελέ του Ιωάννη απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, που είναι κορίτσι.
- Στις 8 Φεβρουαρίου 2022, ο Ηλίας Πανατζόπουλος και η Ελένη Γρηγοράκου του Πέτρου απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους, που είναι κορίτσι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Την 1η Φεβρουαρίου 2022 έφυγε από την ζωή σε ηλικία 58 ετών, η **Αγγελική Λιμναίου** σύζυγος του Ιωάννη Νικ. Τούμπα και ενταφιάστηκε στο Καπανδρίτι όπου ήταν η μόνιμη κατοικία της.
- Στις 23 Φεβρουαρίου 2022 έφυγε από τη ζωή σε ηλικία 94 ετών, ο **Χαράλαμπος Κωστούρος** του Νικολάου και ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο της Νέας Σμύρνης.

Για την επικοινωνία των μελών μας με τον ιερέα του χωριού μας Ντουρντουρέκα Νικόλαο 6907924042 και τον επίτροπο Καλτσά Κωνσταντίνο 6972694705

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβάνουμε στην εφημερίδα μας όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (γάμους, γεννήσεις, βαπτίσεις, πένθη, επιτυχίες, δωρεές και άλλα), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Σήμερα αποτελούν ειδηση, μελλοντικά όμως όλα τα συμβάντα που καταχωρούνται στην «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» θα αποτελέσουν πηγή για την ιστορία του χωριού μας, χρήσιμη στις επερχόμενες γενιές.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

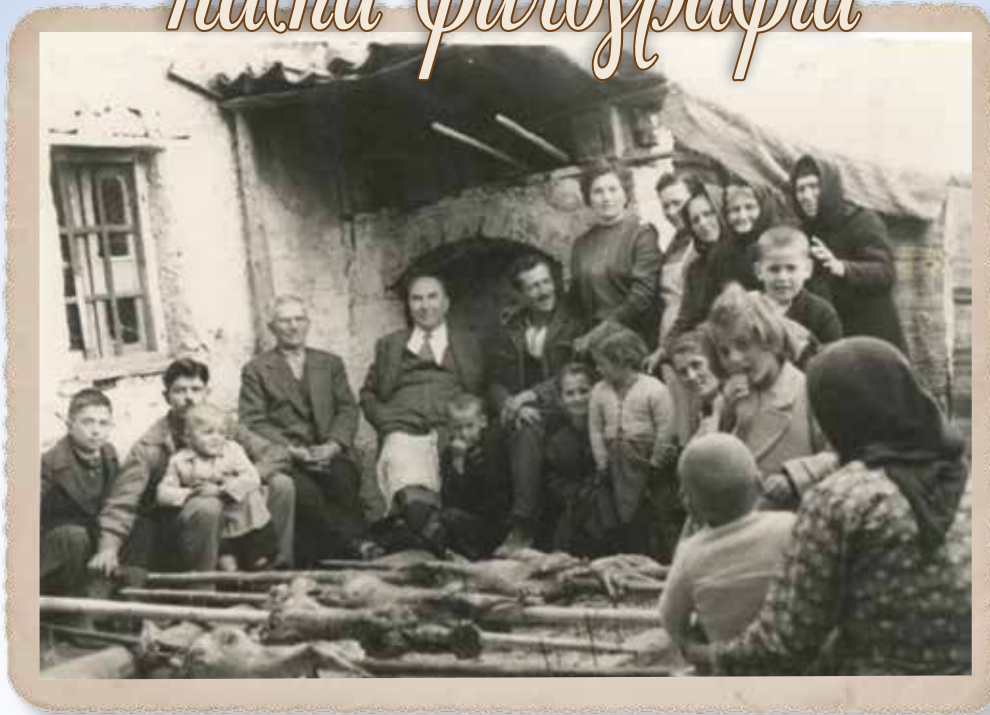
No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
233	Έσοδα Λαογραφικής (από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης και ημερολογίων 2022).	170
001	Αχλαδάς Νικόλαος (Λαμία) στη μνήμη των γονέων του Χαράλαμπου και Παναγιώτας.	50
002	Καλτσάς Κωνσταντίνος του Γεωργίου.	20
003	Αλεξίου Ιωάννης του Δήμου.	50
004	Τομαράς Πάνος του Γεωργίου και της Μαρίας.	50
005	Τούμπας Ευθύμιος του Νικολάου.	20
006	Χαμηλός Απόστολος του Ιωάννη.	50
007	Χαμηλού Μαρίνα σύζυγος Ιωάννη.	20
008	Αχλαδάς Λάμπρος στη μνήμη των γονέων του Ζήση και Γεωργίας και της συζύγου του Ντίνας.	50
009	Ζήσιμος Αριστοτέλης.	50
010	Βλάχου Αικατερίνη συζ. Κωνσταντίνου.	20
011	Μώρη – Τσαμπάου Γαρυφαλλιά στη μνήμη των γονέων της Αθανασίου και Παρασκευής Μώρη και του αδελφού της Δημήτρη Μώρη.	50
012	Καΐλη – Χαμηλού Ευαγγελία.	20
013	Μώρης Ευθύμιος του Παναγιώτη.	20
014	Κυριαζή Ρίτσα του Γεωργίου.	20
015	Μώρη Φωτεινή συζ. Παναγιώτη.	10
016	Έσοδα Λαογραφικής (από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης και ημερολογίων 2022).	125
017	Μαλεβίτσης Νικόλαος του Αθανασίου.	20

No	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
018	Χριστίδης Δημήτριος και Ζούγγου Παναγιώτα (Η.Π.Α.).	300
019	Βλάχου Ιωάννα (Η.Π.Α. – Ντένβερ) και οι κόρες της Αικατερίνη και Αγγελική Βλάχου στη μνήμη του συζύγου και πατέρα τους Γεωργίου.	80
020	Αποστολοπούλου – Ματθαίου Γιώτα.	30
021	Σίμος Γεώργιος στη μνήμη του πατέρα του Αλέξανδρου Σίμου.	50
022	Τομαρά Γαρυφαλλιά του Γεωργίου.	10
023	Τομαρά Παναγιώτα του Παναγιώτη.	10
024	Τομαρά Κωνσταντίνα του Παναγιώτη.	10
025	Τομαράς Παναγιώτης του Γεωργίου.	20
026	Κυριαζή Κατερίνα του Γεωργίου.	20
027	ΑΚΥΡΗ	-
028	Βλάχου Γεωργία του Παναγιώτη.	100
029	Μαλεβίτσης Ιωάννης στη μνήμη του πατέρα του Παναγιώτη.	50
030	Παπαγεωργίου Χρήστος του Ευθυμίου.	50
031	Δανιήλ Βασ. Παναγιώτα.	25
032	Δανιήλ Βασ. Ιωάννης.	25
033	Δανιήλ Ιωαν. Νικόλαος και Μαρία.	100
034	Βλάχου Αικατερίνη συζ. Κωνσταντίνου.	10
035	Έσοδα Λαογραφικής (από διάθεση ειδών λαϊκής τέχνης και ημερολογίων 2022).	175
036	Βασιλοπούλου – Μαλεβίτση Ελένη στη μνήμη των συγγενών της.	25
037	Βασιλόπουλος Αντώνης του Δημητρίου.	25
038	Καρυωτάκης Μιχάλης του Χαράλαμπου.	20

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε τον ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.83.0200334049** & **IBAN GR360260408000830200334049** στο όνομα, **ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»**.

Παρακαλούνται τα μέλη μας, που καταθέτουν συνδρομή με e-banking, να αναγράφουν στην κατάθεση Επώνυμο, Όνομα και όνομα πατρός, ενώ τον σκοπό της κατάθεσης, επειδή στο σύστημα δεν εμφανίζεται όλη η αιτιολογία, να μας τον στέλνουν με email ή να ενημερώνουν τηλεφωνικά κάποιο από τα μέλη του Δ.Σ.

παιδιά φωτογραφία

Πάσχα του 1956, στην αυλή του σπιτιού του Νίκου Τσόκλα στα Βλαχέικα.

Φωτογραφία από το αρχείο της Γιώτας Τσόκλα – Παπαδοπούλου. Από αριστερά: Κουφός Ιωάννης (Γιαννάκος), Βασιλείου Νικόλαος με τον γιό του Γιάννη, Τσόκλας Νίκος, Κουτσουβέλης Αντώνης, Βλάχος Τάκης, Μώρη Αφροδίτη, Κουτσουβέλη Κούλα, Παναγιού Σίμου (Πάνενα), άγνωστη, Σίμου Μυγδάλω, Βλάχος Π. Κώστας.

Τα παιδιά μπροστά από τους μεγάλους από αριστερά: Βλάχος Π. Γιώργος, Βλάχου Π. Κατίνα, Βλάχου Π. Ρίτσα, Βλάχου Μαρία και Βασιλείου Κατίνα. Άγνωστη γυναίκα (με την μαντήλα) και το παιδί, με την πλάτη στον φακό.

Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συνδέσμου
Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
σας εύχεται
Χρόνια Πολλά
& Καλό Πάσχα!